

MAGYAR MAGÁNTISZTVISELŐ

A KERESZTÉNYSZOCIALISTA MAGÁNTISZTVISELŐK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik havonként egyszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, VIII., BAROSS-U. 44.
TELEFON: 336-761.

Előfizetési díj évi 3.60 pengő
Vállalatoknak 20— pengő

Magántisztviselő, köztisztviselő

A magántisztviselő és köztisztviselő helyzete közötti párhuzamot nem azért iktatjuk mondani-valóink tengelyébe, mintha a köztisztviselő helyzetét irigylésreméltónak tartanók. Az előléptetési lehetőségek összeszűkítése az alsó rétegekben fel nem oldható torlódásokat okozott; lehetőségek keletkeztek arra, hogy valaki tíz, tizenöt, húsz esztendőn át nyolcvanhat pengős, — legjobb esetben százhuszonhat pengős, — díjnak lehessen; a köztisztviselői kar kétharmada illetményeinek pár év előtti lecsökkentése után csak vegetál. Egyelőre a köztisztviselői státusz rendezésének az alapjait sem látjuk, nem a lecsökkentés előtti illetmények visszaadását, de a fizetési viszonyok generális rendezését sem és elengedhetetlen létfeltételként várjuk a köztisztviselői pragmatika megalkotását. Várjuk az automatikus előléptetések általánossá tételét, a minősítési törvény modern reformját s a kar szociális gondozásának korszerű kiépítését. Van tehát gond, baj, megközelítésre váró cél, és küzdelemre inspiráló kötelezettség a magántisztviselői sorshoz mérten naposnak mondható túloldalon is.

A magántisztviselői pálya akár a jövedelmezőség, akár a kenyér biztonsága, akár a nyugdíjképeség tekintetében súlyosan a köztisztviselői pálya mögött áll.

A köztisztviselői kenyér biztonságát csak az tudja kellőképp értékelni, aki a megszállott területek mai állami adminisztrációját figyelemmel kíséri. Nem arról van szó, hogy a megszállás beköszöntésével beköszöntött a jogbizonytalanság és hogy az addigi köztisztviselői kar egyrésze máról holnapra kenyerét veszítette, hiszen az más foglalkozási kategóriáknál sem ment másképpen, de arról az alacsonyrendű merkantil szellemről, amely mellett a köztisztviselői állás kialakult ázsíóval adás-vétel tárgya lett. És itt a legelső ütközőpont, amely Magyarországot véglegesen elválasztja a balkántól. A magyar állam kenyere tényleges és érzésszerű biztonságot nyújt, amilyenről a magántisztviselői állás sajnos nem rendelkezik. A köztisztviselő: erkölcsi fogalmaink legtisztább és legfelsőbb megjelenését, — a magyar államot, — szolgálja, a magántisztviselő pedig Honi Pétert, vagy Kohn Jakabot. A magyar állam a szolgálatot csak fegyelmi

vétség miatt szüntetheti meg, a magánalkalmazott mai kenyéradója, ha ballábbal kelt, akkor is. A magyar állam örök; a magántisztviselő igen sok kenyéradója a maga lápra és futóhomokra gründolt vállalatával meg is bukhatik. A magyar állam az alkalmazottainak: biztonság, erő, támaszték, a magánalkalmazottnak, — bár a helyzet állandóan javulófélben van is, — örülnie kell, ha kenyéradója nem ellenfél.

Az illetmények összehasonlítása a minimális munkabérek törvényes megállapítása után is, hogy a magántisztviselőkar ötven százaléka hiteles statisztika szerint havi ötven pengőnél kisebb munkabérért dolgozik. A köztisztviselőnél viszonylag magasabban fizetett magántisztviselő réteg csak kivétel, mely az általános helyzetet nem módosítja.

A fentiekben sok bajunk forrására és a magántisztviselő állás komoly hátrányára utaltunk, s ha a keresztény magánalkalmazott helyzetén csak gazdasági életünk nacionalista irányú átépítése segíthet, a köztisztviselő életstandardját s ahhoz a lehetőséget a magántisztviselő réteg számára is igényelnünk kell.

A köztisztviselői és magántisztviselői pálya között kiáltó az ellentét a nyugdíjjogosultság szempontjából is. A köztisztviselőt öregségére nyugdíj biztosítja, a magántisztviselőt legjobb esetben is csak öregségi, vagy rokkantsági ellátás. A köztisztviselő nyugdíjba megy, a magántisztviselő vékonyka kis végkielégítéssel az utcára kerül.

Még sok más ellentétre lehetne rámutatni, akár a szociális ellátás, akár a közteherviselés elképesztő aránytalanságát tekintve azzal, hogy a magántisztviselőkar kollektív sérelme s az aránytalanság egy ujságcikk keretébe nem fér. A magánalkalmazotti kamarától sokat várunk, elsősorban azt, hogy a nemzetélet együttesébe beleállítsa a nemzet legmostohábban kezelt értelmiségi rétegét, amely az ellene elkövetett mulasztásokra azzal reagált, hogy Kun Bélát adta az országnak s mely a maga magasrendű szellemi képzettsége és képesítése révén éppen arra van hivatva, hogy a köztisztviselőkar mellett szellemi forrása, újjáéledése és megerősödése legyen a nemzetnek.

Baróthy József.

MEGJELENT

a m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszternek rendeltevezete

a nyiltárusítási

üzletekben (boltokban), valamint az azokkal kapcsolatos irodai és raktárhelyiségekben foglalkoztatott alkalmazottak munkaidejének szabályozása tárgyában

1. §.

(1) A nyilt árusítási üzletekben (boltokban), valamint az azokkal kapcsolatos irodai és raktárhelyiségekben foglalkoztatott alkalmazottak tekintetében a törvénynek a munkaidőre vonatkozó rendelkezései 1938. évi hó napján hatályba lépnek.

(2) A jelen rendelet rendelkezései szempontjából nyilt árusítási üzletnek kell tekinteni azt az üzletet is, amelyben kizárólag vagy túlnyomó mértékben továbbárusítók részére szolgáltatnak ki árukat, továbbá nyilt árusítási üzlettel (bolttal) kapcsolatosnak kell tekinteni minden irodai és raktárhelyiséget, amelyben olyan munkát végeznek, amely a nyilt árusítási üzletben (boltban) folytatott árusításhoz szükséges.

2. §.

(1) A jelen rendelet hatálya nem terjed ki:

1. a vezető állást betöltő alkalmazottakra (tisztviselőre) (a törvény 2. §-ának második bekezdése);

2. arra az alkalmazottra (tisztviselőre), akinek évi illetménye (törzsfizetése, lakáspénze és rendszeres pótléka) a hatarer pengőt meghaladja;

3. arra az alkalmazottra (tisztviselőre), akit munkaadója a telephelyen kívül eső egy vagy több községben vagy városban mint utazót, ügynököt, üzletszerzót, revizort, helyi képviselőt vagy pénzbeszedőt alkalmaz;

4. arra a tisztviselőre, akinek közreműködése a nyilt árusítási üzletben végzett árusítás folytatásához nem mulhatatlanul szükséges.

(2) Az (1) bekezdés 4. pontjában említett tisztviselőkre a 3000/1938. Ip. M. számú rendeletnek a tisztviselők munkaidejét szabályozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben megállapított kivételektől eltekintve, a je-

len rendelet rendelkezéseit a nyilt árusítási üzletekben (boltokban), valamint az azokkal kapcsolatos irodai és raktárhelyiségekben foglalkoztatott összes alkalmazottakra, nevezetesen a tisztviselőkre, a kereskedősegédekre, kereskedőtanoncokra, a tisztogatósi, küldőnc és felügyeleti szolgálatot ellátó egyénekre, a kifutókra, a bolti szolgákra, a kocsisokra, a sofförökre, a kocsisérőkre, az árukisérőkre, stb. alkalmazni kell.

(4) Az 1. §-ban említett vállalatokban foglalkoztatott családtagok a többi alkalmazottal azonos elbírálás alá esnek. Az elsőfokú iparhatóság indokolt esetben kivételt engedélyezhet.

(5) Abban a kérdésben, hogy valamely alkalmazott a jelen rendelet hatálya alá esik-e vagy sem, kétség esetén az iparhatóság határoz.

3. §.

(1) A nyilt árusítási üzletekben (boltokban), valamint az azokkal kapcsolatos irodai és raktárhelyiségekben foglalkoztatott alkalmazottak valóságos munkaideje — nem tekintve az alábbi kivételeket — a munkaközi szünetek beszámítása nélkül:

1. Budapest székesfőváros, valamint a törvényhatósági jogú és megyei városok területén a túlnyomóan élelmiszer árusítására berendezett üzletekben huszonnégy óra alatt tíz óránál és hetenként hatvan óránál, egyéb üzletekben huszonnégy óra alatt kilenc óránál és hetenként ötvennégy óránál,

2. nagy- és kisközségek területén az összes nyilt árusítási üzletekben huszonnégy óra alatt tíz óránál és hetenként hatvan óránál

hosszabb nem lehet.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított munkaidőbe nem számít be az az idő, amelyen át az árusítás a nyilt árusítási üzletekben vasárna-

pokon és Szent István napján meg van engedve.

(3) Ha az alkalmazott munkaideje a hétnek egy vagy több napján a 3. §. (1) bekezdésében megállapított napi munkaidőnél rövidebb, a munkaidőt a hétnek más napján legfeljebb két órával fel lehet emelni. A heti munkaidő azonban ezekben az esetekben sem lehet több ötvennégy, illetőleg hatvan óránál.

(4) A jelen rendelet rendelkezései szempontjából azt az időt, amelyet az alkalmazott az üzlethelyiségben (a telepen) és az ahhoz tartozó helyiségekben munkára készenlétben tölt, vagy amely idő alatt a munkaadó megbízásából az üzlethelyiségben kívül munkát végez, a munkaidőbe be kell számítani.

4. §.

(1) Azoknak az alkalmazottaknak, akik a világító felvonó műveket, a gépeket, a szellőztető és egyéb üzemi berendezéseket kezelik és karbantartják, továbbá a felügyeleti és őrszolgálatot ellátó alkalmazottaknak munkaideje huszonnégy óra alatt tizen négy órás keretben tizenkét óránál és hetenként hatvan két óránál hosszabb nem lehet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott munkaidő alatt a személyzetnek azokat a tagjait, akikre az (1) bekezdésben megállapított munkaidő kiterjed, csak az (1) bekezdésben említett munkával szabad foglalkoztatni.

5. §.

(1) A 3. és 4. §. hatálya alá tartozó alkalmazottakat az üzlet nyitvatartásának egész ideje alatt, valamint a zárórán túl teljesítendő befejező munkák elvégzése és a záróra előtt az üzletbe érkezett vevők kiszolgálása céljából a zárórán túl egy negyed óráig szabad foglalkoztatni:

1. a kereskedelmi és iparkamarák által az 1933:XVII. t.-c. 9. §-a alapján megállapított alkalmi (idény-

végi, leltári stb.) kiadások tartama alatt;

2. a karácsonyt megelőző tizen-négy napon;

3. Budapest Székesfővárostól eltekintve az ország egyéb területén országos vásár napján;

4. a zárórának hatósági rendelkezéssel kivételes meghosszabbítása esetében, feltéve, hogy a hatósági rendelkezés ezt kifejezetten megengedi.

6. §.

(1) A munkaadó a 3. §-ban, illetőleg a 4. §-ban megállapított munkaidőt az elkerülhetetlenül szükséges mértékben meghosszabbíthatja:

1. erőhatalom vagy elemi csapás elhárítása vagy következményének megszüntetése;

2. nyersanyagnak, egész- vagy félgyártmánynak romlástól megóvása;

3. üzemi gépnek és berendezésnek sürgősen szükséges javítása;

4. félévi vagy évvégi leltár elkészítése, végül

5. a hatósági rendelkezés folytán szükségessé vált, előre nem látott sürgős munka elvégzése érdekében,

feltéve, hogy olyan munkáról van szó, amelyet a 3. §. értelmében megállapított munkaidőn belül kiegészítő munkaerők alkalmazásával sem lehet elvégezni.

(2) A munkaidőnek az (1) bekezdés alapján meghosszabbítását a munkaadó köteles a munkaidő meghosszabbításának kezdőidőpontjától számított huszonegy óra alatt az elsőfokú iparhatóságnak bejelenteni. A bejelentésben a munkaidő meghosszabbítását indokolni kell és az (1) bekezdés 5. pontja esetében meg kell nevezni a rendelkező hatóságot és be kell jelenteni rendelkezésének keltét és számát. A bejelentésnek ajánlott levélben postára adását a bejelentés megtételének kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdés 4. pontja alapján a 3. §. (1) bekezdésében megállapított munkaidőt naponként legfeljebb két órával és egy-egy naptári évben összesen legfeljebb tizen-négy napon szabad meghosszabbítani.

7. §.

(1) Az elsőfokú iparhatóság — a kereskedelmi és iparkamara meghallgatása után — a munkaadó megokolt kérelmére megengedheti, hogy alkalmazottait egy naptári évben legfeljebb húsz napon, a 3. §. (1) be-

kezdésében megállapított munkaidőn túl naponként legfeljebb további két órán át foglalkoztathassa, ha az illető üzemben olyan rendkívüli munkatorlódás áll be, hogy a felhalmozódott munka elvégzésére a napi munkaidő meghosszabbítása feltétlenül szükséges, és olyan munkát kell teljesíteni, amelyet a 3. §. (1) bekezdésében megállapított munkaidőn belül kiegészítő munkaerők alkalmazásával sem lehet elvégezni. Az engedélyezett túlmunka ideje egy héten ebben az esetben sem haladhatja meg a tíz órát.

(2) Az iparhatóság a munkaadónak az (1) bekezdés alapján előterjesztett kérelmet a munkaadó közvetlenül a kereskedelmi és iparkamaránál is benyújthatja. A kereskedelmi és iparkamara köteles a kérelmet véleményével együtt negyvennyolc óra alatt az illetékes elsőfokú iparhatósághoz továbbítani.

(3) Az elsőfokú iparhatósághoz intézett kérelmet a munkaadó közvetlenül a kereskedelmi és iparkamaránál is benyújthatja. A kereskedelmi és iparkamara köteles a kérelmet véleményével együtt negyvennyolc óra alatt az illetékes elsőfokú iparhatósághoz továbbítani.

(4) Az iparhatóság határozatát az érdekeltséggel, valamint a m. kir. rendőrség működése területén az üzlet telepe szerint illetékes elsőfokú rendőrhatalommal közölni kell.

(5) Az elsőfokú iparhatóság a munkaidőnek a 6. §. alapján bejelentett, valamint a jelen szakasz alapján engedélyezett meghosszabbításairól jegyzéket köteles vezetni.

8. §.

(1) Túlmunkának kell tekinteni — a 3. §. (2) és (3) bekezdése alapján végzett munka kivételével — a 3. §-ban, illetőleg a 4. §-ban megállapított heti munkaidőn túl végzett munkát.

(2) A túlmunkát a munkaadó a rendes munkaidőre eső óradíjnal legalább 25%-kal magasabban köteles díjazni (a törvény 5. §-ának első bekezdése).

(3) Ha a munkaadó az alkalmazottnak évenként legalább egy havi illetményének megfelelő remunációt fizet, a 7. §. (1) bekezdése alapján végzett túlmunkát nem köteles külön díjazni.

9. §.

(1) Az alkalmazottnak munka közben pihenésre és étkezésre megfelelő időt kell adni.

(2) Ha a munkaidő nyolc óránál hosszabb, de kilenc órát meg nem halad, legalább félóra, kilenc óránál hosszabb munkaidő esetében pedig legalább egy óra munkaközi szünetet kell adni.

(3) A munkaközi szünet tartama negyed óránál rövidebb nem lehet és ellenkező megállapodás hiányában nem számít be a munkaidőbe (a törvény 4. §-ának (2) bekezdése).

(4) Az alkalmazott a munkaközi szünet tartama alatt az üzleti helyiséget (telepet) elhagyhatja.

10. §.

(1) A munkaidő kezdetét és végét, a munkaidő meghosszabbítása esetében — a 6. §. (1) bekezdésének 1. és 3. pontjában említett esetek kivételével — a meghosszabbított munkaidő kezdetét és végét, a meghosszabbítás okát, mégpedig a 7. §. esetében a hatóság engedélyére hivatkozással, továbbá a munkaközi szünetek tartamát, munkaidőrendként, olvashatóan olyan helyen kell közzétenni, ahol azt minden alkalmazott könnyen láthatja.

(2) Amennyiben az alkalmazottak munkaidőbeosztása nem azonos, a munkaidőrendben az alkalmazottak felsorolásával a reájuk érvényes munkaidő kezdetét és végét, valamint munkaközi szüneteiket külön kell feltüntetni. A munkaidőrendnek azt a részét, amely az egy-egy helyiségben foglalkoztatott alkalmazottakra vonatkozik, a munkaadó az illető helyiségben is köteles állandóan kifüggeszteni.

11. §.

(1) Semmis minden olyan megállapodás, amellyel az alkalmazott a jelen rendeletben foglalt rendelkezésekből folyó jogáról lemond, vagy amely ezeknél a rendelkezéseknél az alkalmazottra hátrányosabb (a törvény 14. §-a).

(2) A jelen rendeletben foglalt rendelkezések annyiban nem érintik a tőlük eltérő más jogszabálynak, szokásnak, szerződésnek, vagy megállapodásnak hatályát, amennyiben az az alkalmazottnak a jelen rendeletben foglaltnál kedvezőbb helyzetet biztosít.

12. §.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, az 1937:XXI. törvényeikk 16. §-ába ütköző kihágást követi el és az ott meghatározott büntetéssel büntetendő a munkaadó, illetőleg az üzlet felelős vezetője, ha nem tartja meg a törvénynek a jelen rendelettel hatályba léptetett vagy a jelen rendeletnek rendelkezéseit, avagy alkalmazottat azért, mert az említett rendelkezéseken alapuló jogát érvényesíti, elbocsát, vagy elbocsátással fenyeget.

Magunk között...

Gondoltam — egy kis szünetet tartok. Nyáron az emberek unják a szaklapot s nem szívesen olvasnak. A köruton ekkor találkoztam Petőházi doktorral, Szövetségünk szeretett titkárával és lapunk főszerkesztőjével. Tudtam, baj lesz. Petőházi a tőle megszokott nyájas-sággal üdvözölt, kétszer is megrázta jobb karomat, hogy a kánikulától is elgyötörve, csaknem orra estem. Egyensúlyba billentett a kérdéssel:

— Mi van a Magunk közöttel?

— Semmi — feleltem homlokom törölve. — Szabadságon vagyok és nem dolgozom.

— A Szövetség nem adott neked szabadságot. Okvetlen számítok a cikkekre.

— De nincs témám.

— Majd lesz! — Ő is megtörölte homlokát és kajánul mosolygott, majd rágyújtott egy borzalmas illatú cigarettára, olyan erős füstje volt, hogy egy bosnyák katona is megszedült volna tőle.

— De miről írnak? — kérdeztem kábultan.

— Írj a tisztviselők nyári szabadságáról, — felelt.

Hiába szabadkoztam, rámparancsolt.

Rendben van. Én írok, de az ő lelkiismeretét terheli a cikk...

Hogy is fest a tisztviselő nyári szabadsága? Júliusban, magunk között...

Az ember már decemberben elhatározza, hogy spórolni fog, mert nyáron egy szép külföldi társasutazáson szeretne résztvenni. Körülbelül december harmadikán — miután elsején felvett fizetéséből egy vasa sincs már — takarékosági fogadalmat tesz, mely úgy hangzik, hogy minden elsején 20.— pengőt félretesz. És valóban január elsején a fehéreneműs szekrény legnehezebb darabjai alá egy darab húszpengőst rejt, melyet később úgy 10. és 15-ike között észrevétlenül elkölt. Ez megismétlődik februárban, márciusban, áprilisban egész a szabadság utolsó hónapjáig, amikor végül csalódottan kell belátni, hogy minden hiába, a fixfizetésű tisztviselő minden fillérének mértani pontossággal van meghatározva a helye. A kétszerkettőből egy ezreléknyit sem lehet elvenni, hogy fel ne borítsa a szűkre szabott költségvetést. Végül is nem marad más hátra, mint a jólbevált előlegkérés. (Van ugyan még tavalyról egy kis maradvány, de „Kérem igazgató úr, vagy főnök úr, tessék inkább havonta többet levonni, de még most az egyszer...”) Az előleg megvan. Nagy megkönnyebbülés. Nem ment a legkönnyebben, de fő, hogy kézben van. Most már csak el kell határozni, hogy hova megyünk. Az kétségtelen, hogy a „szép külföldi társasutazás” ezúttal is elmarad, némi anyagi nehézségek miatt. De nem baj, majd jövőre. (Ismétlődő refrén.) Csonka hazában is szép a nyár és nincs az a fárasztó utazás (enyhe vigasz). De hát hova? Az újságok tele vannak hirdetéssel és panasszal, hogy a rossz gazdasági helyzet miatt mindenütt üresek a nyaralók. Bajnak baj, de legalább nem kell arrébb tessékelnai az előttünk állót, ha be akarunk lépni a Balatonba. — Hát persze, hogy a Balatonra megyünk. Olcsó is, jó is, vasuti kedvezmény, kényelem, csönd és minden, ami egy fixfizetésű tisztviselőnek kellemes. Hétfőn utazunk már. Szombaton kisebb-nagyobb (nem, csak kisebb) bevásárlások és indulhat a vonat.

Minden pontosan egybevág. A bevásárlásnál ugyan egy kis

Vidék

Sárospataki csoportunk közgyűlése

Rekkenő hőségben, szokatlan érdeklődés mellett folyt le legfiatalabb vidéki csoportunk közgyűlése. Elöljáróban csak annyit, hogy a tagok 61%-a megjelent, míg a többiek szabadságon lévén, kimentették magukat. Így tehát a sárospataki csoport példának állítható mindenki elé. Nem hiába, a kollektív szellem úgy látszik nemcsak a pataki kollégium diákjai között, de a magántisztviselők körében is megvan. Fülledt melegben azt hinné az ember, hogy a strandon és néhány pohár jó sörön kívül más nem igen tudja az érdeklődést lekötöni. Ezt azonban a sárospatakiak alaposan megcáfolták.

Július 27-én d. u. 6 órakor választmányi ülés előzte meg a közgyűlést, melyet a közszeretben álló Kertész Antal elnök nyitott meg. Bejelentette, hogy az alapszabályt most már véglegesen jóváhagyták és így a végleges vezetőséget meg kell választani. Az egyhangú választás alapján a csoport elnöke ismét Kertész Antal lett és a tisztikar többi tagjai is változatlanul helyükön maradtak. Új tisztségekre dr. Mauks Györgyöt ügyésznek, Boros Gyulát könyvtárosnak és új választmányi tagnak Vass Lajost választották meg.

Ezután dr. Petőházi Sándor központi titkár emelkedett szólásra és kifejtette az érdekképviseleti szervek szükségességét, valamint a munkaadók és munkavállalók viszonyát. Ezután az új magánalkalmazotti törvényről beszélt. Az új törvény és rendeletek alkalmasak sok szociális probléma megoldására, csak a végrehajtás nehézkes. Hiba az is,

hogy a legkisebb munkabér megállapító bizottság az egész ország területére kiterjedő hatállyal működik, holott szükség lenne arra, hogy legalább megyénként külön-külön működjön ilyen bizottság. Végül felhívta a csoport figyelmét arra, hogy bármilyen magántisztviselői problémájuk lenne, forduljanak bizalommal a központhoz, ahol a leglelkismeretesebben kezelik az ügyeket és ha szükséges, az illetékes hatóságok segítségét is igénybeveszik.

Általános lelkesedés közben kezdte el ezután beszédét Kedvessy György országos ü. v. alelnök. Rámutatott arra, hogy a monarchia feldarabolását is a báloldali világnézetűek felülkerekedésének lehetett köszönni. Ezt egyedül azzal lehetett volna megakadályozni, ha az országban belső rend lett volna. Most is a világnézetek harcolnak egymással és minden egyes polgár kötelessége rendőrként őrködni, hogy a jobboldal kerüljön ki győztesen. A belső rend fenntartását segítik elő a munkás és magánalkalmazotti törvények. Szeretettel emlékezik meg Reibel Mihály orsz. gyűl. képviselőről, aki bátran és férfiasan állott ki a parlamentben, hogy tisztázzon egy fontos magántisztviselői kérdést. Kedvessy György ü. v. alelnök ezután részletesen foglalkozott még a MABI üdültetéssel.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után Kertész Antal zárószavaival ért véget a közgyűlés. Sárospataki csoportunkat és annak elnökét a legmesszebbmenő elismerés illeti meg, mert igaz lelkesedéssel, kitartással és nagy szeretettel foglalkozik a keresztény magántisztviselők szervezkedésével.

KERMOSZ

Szövetségünk kezdőbetűiből alakult

Célirányatos használni

többség kiadás csúszott a számításba, de majd tartózkodunk az extra kiadásoktól.

Megérkezik a kartárs a Balatonra. Az első impresszió a legjobb: minden nagyon gyönyörű, a második a legrosszabb: minden drágább az előirányozottnál. Most már mindegy. Most már minden mindegy. Az első ebédnél összeismerkedés a penziótársakkal. Mindenki vidám és gondtalan. Legalább annak látszik. Fesztelen beszélgetésbe és tréfálkozásba olvad fel a fáradtság. A nők aranyosak, a férfiak előzenekenyek. Itt mindjárt meg kell állapítani, hogy a legrosszabbul fizetett kistisztviselő is, ha nem is éppen windsori herceg, vagy hercegnének, de legalább hollywoodi filmsztárnak játsza ki magát. Négy fal rabságából kiszabadulva két hétig csak önmagának és önmagáért él.

Nézzük, hogyan él. Itt külön kell választanom a hölgyeket az uraktól. A hölgyek napjában háromszor öltözködnek, a férfiak csak kétszer, a hölgyek legalább háromszor kozmetikáznak, a férfiak csak egyszer borotválkoznak. Délig strand, a hölgyek pletyka padon, a férfiak a vízben. Délben ebéd, mely eleinte bőséges, később kevésbé bőséges (miután megjött az étvágy). Délután párokká alakulva séta a parkban, este vacsora után egy kis tánc, egy kis bor, egy kis holdfényidill a park romantikusabb részén, ahol legzavartalanabb a gondtalanság.

És így egyformán múlnak a napok. És a pénz. Sehol és soha annyi ártatlan hazugság nem halmozódott fel, mint az ilyen nyaralóhelyen. Minden kis gépirónő Deana Durbin, a könyvelőnő Greta Garbó, a férfiak beosztásuktól függetlenül, mind filmhősök. Nem is lehet rossznéven venni. Két hét a világ! És ebben a két hétben kell kiteljesedni mindama elfojtott váagnak, álomnak, ami egy dolgos esztendő önfeledt pillanataiban kitermelődött. A kartotékok, naplók és főkönyv merev világában szürkévé tompul a világ és nem hallik vidám nevetés, de itt — mondjuk — a természet ölen felszabadulva gátlásmentesen felcseng a kacagás. Helyesen! Még akkor is helyesen, ha a téli gond felhője tornyosul a láthatáron.

És nyugodjunk meg, törődünk bele, hogy ha decemberben újra elhatározzuk, hogy spórolni fogunk egy szép külföldi társasutazásra, ez épen úgy nem fog sikerülni, mint az idei. Mert a tisztviselő fizetése soha nem áll arányban az átlagos életszínvonallal. Vannak kivételek, de ezek nem döntik meg a tényt. — Jövőre is elmegyünk a Balatonra, vagy a Csonkaország valamelyik más üdülőhelyére és két hétig Deana Durbinok, Gréta Garbók, illetve Róbert Taylorok leszünk.

Idáig a cikk. Mint fentebb már említettem, tartalmáért dr. Petőházi barátom, stílusáért a kánikula felelős.

(Mi-)

HIREK

A Keresztényszociálista Magántisztviselők Országos Szövetsége központi helyisége: Budapest, VIII., Baross-utca 44. II. emelet. Hivatalos órák: szombat kivételével minden hétköznap d. e. 9—12-ig és d. u. 2—7-ig. Szombaton délután 2-ig. Telefon: 336—761.

SZÖVETSEGÜNK ÜGYÉSZE dr. Babits Sándor tagjainknak jogi felvilágosítást ad szövetségi helyiségünkben (VIII., Baross-u. 44. II. em.) minden csütörtökön este 7-től 8

óraig és II., Zsigmond-u. 5. alatti ügyvédi irodájában szombati kivétellel naponta 3-tól fél 6 óráig.

TITKARI ÓRÁK: Szerda, csütörtök, péntek d. u. 5—7-ig. Telefon: 336—761.

MULT SZÁMUNKBAN tévesen közöltük Kedvessy György ü. v. alelnökünk hivatalos óráinak nyári beosztását, ezért most közöljük, hogy szeptember 15-ig

minden héten kedden és pénteken tart hivatalos órát d. e. 9-től este fél 7-ig.

ELJEGYZÉS. Schwager Gabriellát, sárospataki csoportunk jegyzőjét eljegyezte Molnár Aurél tanár Sárospatakon. A jegyzőnek ehhez a (z el-) jegyzéséhez gratulálunk.

AZ 50.000 PENGÖN FELÜLI vagyionok a beruházási program céljaira adóváltság kötelesek. Sajnos, ennek is mi isszuk meg a levét, mert házigazdáink egyre-másra emelik lakásaink bérét. A végén megint nem a nagyvagyonok hozzák meg az áldozatokat, hanem a mi 200, 250, 300 pengős fizetéseink. Az áldozatkészségért mégis ők verik a mellüket. Igaz, a pénzt ők adják az államnak. Mi csak nekik adjuk. Hja, illen időket élünk!

TÓTH GÁBOR ÜNNEPLÉSE. Vasárnap, július hó 31-én a Gundel vendéglő francia termében baráti vacsora keretében ünnepelte a fűszer és csemege szakma a szerezett elnökének 50-ik születése napját. Tóth Gábor a szakmának legkimagaslóbb és legszeretetre méltó

több egyénisége, aki mindenkor legnagyobb lelkesedéssel állt a szakma érdekeiért küzdők élén és közéleti pályája során mindenkor legnagyobb kitartással harcolt a kis gazdasági egységekből álló kiskereskedő társadalom előrehaladásáért és boldogulásáért. Kiváló egyéni tulajdonságai a legmagasabb hivatalos fórumok előtt is ismeretes. Mint székesfővárosi törvényhatósági bizottsági tag és mint MABI igazgatósági tag szociális érzésének mindenkor tanújelét adja, bár a munkaadók képviseletében foglalja el utóbbi helyét. A szövetségünk részéről az ünnepi vacsorán vitéz Vágvölgyi Ferenc országos elnökünk vett részt.

A MAGÁNALKALMAZOTTI KAMARA LÉTKÉRDÉS. Ezt mondja időtlen-idők óta minden józan és pártpolitikától elfogulatlan magánalkalmazott és ime, rendszeresen és visszatérően elgügyögi ennek az ellenkezőjét a „Magánalkalmazott” című baloldali lap. Június 25-i számában is ezeket mondja: „A kamara új terhet jelentene, de semmi előnyt. Akik azt mondják, hogy az alkalmazottaknak a legfőbb vágyuk a kamara, azok nem mondanak igazat. Minden öntudatos alkalmazottnak a legélesebben állást kell foglalnia a kamara ellen.” — Ehhez nem fűzünk hozzá semmit, hiszen eddig is eleget cikkeztünk a kamaráról. Ezekben az újságcikkekben részletesen kifejtettük a kamara komoly és egzisztenciális előnyeit. Most csak annyit mondunk, hogy azok hazudnak, akik nem akarnak kamarát, mert igazi okukat nem mondják meg, hanem balkezükkel vakarják meg a jobbfülküket. Tudjuk, hogy itt szakszervezet-féltéssel állunk szemben. Kamarai csoportunk megalakulásakor kibocsátott plakátjainkra soha nem remélt tömegben érkeztek a csatlakozási bejelentések. E szerint az „öntudatos” magánalkalmazottak tisztában vannak azzal, hogy mi mellett kell állást foglalniuk.

A „MAGYAR JÖVŐ” című lap fényképes vezércikkben foglalkozik Korponay Ede személyével, aki szövetségünk szombathelyi csoportjának elnöke. Nagy örömről szól, hogy ilyen kiváló ember vezeti szombathelyi csoportunkat és kiválóságát szűkebb hazájában, Szombathelyen ilyen szépen elismerik. Tudvalevő ugyanis, hogy senki se lehet próféta saját hazájában és ha mégis, úgy nagy érdemeket kell erre szerezni. Ezúttal köszöntjük

Korponay Edét és további áldást kérünk értékes munkásságára, mellyel előbbre viszi nemcsak a szombathelyi, de valamennyi keresztényszocialista magántisztviselő sorsának javulását.

VIGALMI BIZOTTSÁGUNK felbuzdulva azon a nagy sikeren, melyet a múlt havi söröző esten tapasztalt, augusztus 10-én este fél 9 órakor a Kéményseprő vendéglőben (Aréna-út 103.) ismét söröző-estet rendez. Ezúton hívjuk fel a kartársak figyelmét, hogy azon résztvenni szíveskedjenek.

AZ EPOL családvédelmi akciója ismét előtérbe hozta a családvédelem problémáját. Örülünk ennek, de türelmetlenül, mert addig-addig védik a családot, míg lassan alig lesz mit védeni. Elég a szavakból, komoly és gyors cselekedeteket kérünk. Köszönjük az Epol nemes kezdeményezését és elvárjuk a kormány gyors intézkedését.

Szerkesztői üzenetek

Többeknek. Szíveskedjenek b. leveleikre ráírni lapunk címét, mert csak ebben az esetben tudunk foglalkozni az ügyekkel. Ha nincs rajta lapunk címe, hanem a szövetségnek van címezve a levél, akkor nem biztos, hogy szerkesztőnk kézhez kapja. ... **Teleki J.** Tekintve, hogy a nyár miatt jelen számunk kisebb terjedelemben jelenik meg, bővebben a jövő számban fogunk válaszolni. Addig is üdvözlöt. — **Magántisztviselő polgár.** Névtelen levelet mi a papírkosárba szoktuk dobni. Az önével is ez történt, jó helyen van — **Szikora.** A fakeskedésekkel még — úgy látszik — keményebb hangon kell foglalkoznunk. — **Túlóra.** Mult számunkban foglalkoztunk a Reibel-féle interpelláció alapján tisztázódott túlóra kérdésével. Úgy értesültünk, hogy egész komoly vállalatok ennek ellenére sem tartják be azt, illetve nem díjazták. Ha adataink helytállóak, úgy erősebb lépéshez fogunk folyamodni. Várjuk további értesítését.

Főszerkesztő:

DR. PETŐHAZI SÁNDOR

Felélős szerkesztő és kiadó:

Merényi Gyula.

Máté Ernő könyvnyomdája
Budapest, VIII., József-utca 61.
Telefon: 13-92-59.

Kérje mindenütt
a közismerten

KIVÁLÓ
MINŐSÉGŰ

O.
M. T.
K.

(Oemtéká)

tejet és tejtermékeket

ORSZÁGOS MAGYAR
TEJSZÖVETKEZETI KÖZPONT m. sz.
levélcím: Budapest 112. postafiók 15.
Telefon: 258-840.